

[Landbrugsministeren.]

Landbruget. Ethvert Forslag, der indeholder nogen som helst Lettelse eller Støtteforanstaltning for Godsejere, er for det ærede Medlem en Vederstyggelighed. Nu er det ikke, fordi jeg har flere Vælgere mellem Godsejerne end det ærede Medlem, men jeg har den Opfattelse, at naar man skal lovgive her paa Rigsdagen, skal man ikke spørge, om det er til Gavn for Godsejere eller Husmænd, man skal spørge om, hvad der er ret og rimeligt, hvilke Erhvervsgræne inden for Befolkningen der er i Nød og Vanskelighed, hvorfor de er det, og ved hvilke Midler man kan hjælpe dem; og naar man ved en saadan Undersøgelse kommer til det Resultat, at ogsaa Godsejere er udsat for store Vanskeligheder, bør man efter min Mening ikke vige tilbage for at hjælpe disse Mennesker.

Det ærede Medlem sagde, at blot vi vilde lade Frihandelen florere her i Landet, vilde de danske Erhverv kunne konkurrere i Udlandet. Men hvad kan det nytte, at vi kan konkurrere i Udlandet, naar vi ikke kan afsætte Varer i det Omfang, der er nødvendigt, for at der kan blive Rentabilitet i Landbruget? Saa hjælper det ikke saa forfærdelig meget, i hvert Fald ikke tilstrækkeligt.

Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem og hans Parti virkelig, at det under de nuværende Forhold vil være forsvarligt at ligge fuldstændig stille og intet som helst foretage sig over for Dumpingindførsel, som finder Sted af Korn her til Landet? For i saa Fald vil jeg gerne tillade mig at oplyse det ærede Medlem om Prisforholdene for Korn her i Landet i 1913, i 1929 og den 2. December 1933. Det vil heraf fremgaa, at gennemsnitlig ligger Prisen for dansk Korn nu nede under Halvdelen af den Pris, vi havde i 1929, og langt under den Pris, vi havde i 1913.

Jeg har bedt om Oplysninger angaaende Cif-Priser paa de forskellige Kornsorter hos Jydsk Andel for at faa at vide, hvorledes Forholdene ligger, og derigennem faa Materiale til at bedømme Rimeligheden af at gennemføre en Ordning, der tager Sigte paa at oprette et Værn mod de Dumpingpriser, som findes i Øjeblikket for Kornets Vedkommende, og det uanset, om den Ordning, som bliver Resultatet, ogsaa kommer til at gavne Godsejerne.

Man vil se af denne Redegørelse, at Majs i 1913 kostede 10 Kr. 60 Øre pr. 100 kg, i 1929 kostede det 16 Kr. 70 Øre, den 2. December 1933 8 Kr. 50 Øre. Det vil sige, at Prisen i 1913 laa 2 Kr. 10 Øre over den

nuværende Pris og i 1929 8 Kr. 10 Øre over den nuværende Pris, der altsaa kun er godt Halvdelen af den Pris, vi havde i 1929.

Kommer man til Byggen, vil man se, at den kostede i 1913 12 Kr. 30 Øre, i 1929 16 Kr. 20 Øre og den 2. December 1933 7 Kr. 90 Øre, 4 Kr. 40 Øre under 1913-Prisen og 8 Kr. 30 Øre under de Priser, vi havde i 1929. Det vil altsaa sige, at Bygprisen i sidste Uge var under Halvdelen af den Pris, man havde i 1929.

For Rugens Vedkommende var Prisen 11 Kr. 40 Øre i 1913, 16 Kr. 10 Øre i 1929 og 6 Kr. den 2. December 1933, 5 Kr. 40 Øre under 1913-Prisen, godt og vel Halvdelen af Prisen i 1913, 10 Kr. 10 Øre under den Pris, man havde i 1929. Det vil sige, at Prisen i 1929 var ca. 2½ Gang højere, end den var den 2. December 1933.

Havreprisen var i 1913 11 Kr. 20 Øre, i 1929 15 Kr. 20 Øre og den 2. December 1933 8 Kr. 50 Øre, et Minus i Forhold til 1913 paa 2 Kr. 70 Øre, i Forhold til 1929 paa 6 Kr. 70 Øre. Det er ogsaa ca. 2½ Gang saa meget i 1929 som den 2. December i Aar.

For Hvedens Vedkommende var Prisen i 1913 12 Kr. 20 Øre, i 1929 15 Kr. 40 Øre, den 2. December 1933 7 Kr. 50 Øre, det vil sige et Minus i Forhold til 1913 paa 4 Kr. 70 Øre, i Forhold til 1929 paa 7 Kr. 90 Øre. Prisen i Dag er under Halvdelen af den Pris, som vi havde i 1929.

Gennemsnittet af Priserne i 1913 for disse 5 Kornsorter var 11 Kr. 54 Øre, i 1929 15 Kr. 92 Øre og den 2. December i Aar 7 Kr. 68 Øre. Gennemsnittet efter Lovforslaget, som det foreligger fra Flertalspartierne Side, er, som det allerede er nævnt, 12 Kr., det vil altsaa sige ca. 50 Øre over Gennemsnittet i 1913. Naar man ved, at Prisforholdene ligger saadan for Kornet, kan man ikke med nogen som helst Ret sige, at det er rigtigt, at man lader Forholdene klare sig selv og ikke værner dem, som nu en Gang skal leve af at sælge Korn her i Landet, selv om de er Godsejere.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa sin Modstand mod en Kødordning. Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem nu faar at vide — hvad jeg antager, han ikke ved i Forvejen, for saa kunde han ikke godt gaa imod, at man gennemfører en Kødordning, — at der her paa Markederne hver eneste Uge er saa mange Kreaturer fremme, at det er umuligt at afsætte mere end de $\frac{2}{3}$, og naar han faar at vide, at fra 1928 til 1932 havde vi en ugentlig Udførsel af Kreaturer til Udlandet paa omtrent 5 000 Kreaturer levende og slagtet, medens Tallet nu i den sidste Uge,